

De wet van opoffering Annie Besant

Annie Besant werd rond 1889 gevraagd een recensie te schrijven van *De Geheime Leer* van H.P. Blavatsky.

Ze bezocht de schrijfster en verdiepte zich in theosofie. Na de dood van H.P. Blavatsky in 1891 werd zij één van de leidende figuren in de Theosophical Society.

H.S. Olcott wees haar aan als zijn opvolger als International President.

Binnen de Theosophical Society Adyar (TS) is 1 oktober een belangrijke dag, ook wel 'Besantdag' genoemd. Dan wordt teruggekeken naar het leven van deze bijzondere vrouw, een begenadigd spreekster en schrijfster die zoveel heeft betekend, onder andere voor India en voor de TS waarvan zij van 1907 tot 1933 de tweede International President was.

Bijeenkomsten van de TS worden vaak geopend en gesloten met haar 'Aanroep tot Eenheid': *O, verborgen leven, trillend in elk atoom...*

Annie Besant leefde van 01-10-1847 tot 20-09-1933 en wordt wel 'The Diamond Soul' genoemd. Op het terrein van het Internationaal Theosofisch Centrum in Naarden ligt in de 'Garden of Remembrance' een deel van haar as, bij de gedenksteen met daarop haar geuzennaam: 'the Warrior'.

Hieronder een gedeelte uit het laatste hoofdstuk van *The Laws of the Higher Life* (TPH, 1903) dat lezingen bevat van de jaarlijkse conventie van de Indiase afdeling van de TS in Varanasi.

Zij die verschillen zien gaan van dood tot dood vermelden de heilige Hindoeschriften, de Sruti. De mens die verschillen ziet is in werkelijkheid voortdurend aan het sterven, want hij leeft in de vorm die ieder moment bederft en die daarom de dood is, en niet in de Geest, die leven is.

Dus precies naar rato zoals u en ik, mijn broeders, de verschillen tussen elk en ieder niet erkennen, maar de eenheid van leven ervaren, en weten dat dat leven gemeenschappelijk is voor allen, en dat niemand het recht heeft om op te scheppen over zijn deel ervan, noch het recht heeft er trots op te zijn dat zijn deel verschilt van het deel van een ander; alleen zo en naar rato daarvan zullen wij het Spirituele Leven leven.

Dat is het laatste woord, naar het schijnt, van de Wijsheid die de Wijzen ons geleerd hebben. Niets minder dan dit is spiritueel, niets minder dan dit is wijsheid, niets minder dan dit is het echte leven.

O, als ik u maar één kort ogenblik, door enige vaardigheid van de tong of hartstocht van emotie, één glanspuntje kon laten zien van de flauwe glimp, die ik door de gratie van de Meesters heb opgevangen, van de glorie en de schoonheid van het Leven dat geen verschil kent en geen afgescheidenheid erkent, dan zou de charme van die glorie uw harten zo veroveren, dat alle schoonheid van de aarde slechts lelijkheid zou lijken; al het goud van de aarde slechts metaalschuim, alle aardse schatten slechts stof langs de weg, naast die niet uit te drukken vreugde van het leven dat zichzelf kent als Een.

Het is moeilijk vast te houden, zelfs wanneer het eenmaal gezien is, te midden van de afgescheiden levens van mensen, te midden van de schone schijn van de zinnen en de misleidingen van het denkvermogen. Maar het eenmaal gezien te hebben, al was het maar een ogenblik, verandert de hele wereld, en nadat de majestueusheid van het Zelf is waargenomen, lijkt geen ander leven dan dat het waard om geleefd te worden.

Hoe kunnen wij het verwerkelijken, hoe kunnen wij dit ons eigen maken, deze prachtige erkenning van het Leven voorbij alle levens, van het Zelf voorbij alle zelden? Alleen door dagelijkse handelingen van verzaking in de kleine dingen van het leven; alleen door te leren in elke gedachte, woord en daad de Eenheid te leven en lief te hebben; en niet alleen dit uit te spreken, maar het in praktijk te brengen bij elke gelegenheid, door onszelf als laatste te stellen en anderen als eersten, door altijd de noden van anderen te zien en te trachten deze te verhelpen, door te leren onverschillig te blijven voor de eisen van onze eigen lagere aard en te weigeren ernaar te luisteren. Ik ken geen andere weg dan dit nederig, geduldig, aanhoudend streven, uur na uur, dag na dag, jaar na jaar, totdat uiteindelijk de bergtoppen bedwongen zijn.

Wij praten over 'de Grote Verzaking'. Wij spreken over Hen, voor wiens Voeten wij buigen, als Zij die 'de Grote Verzaking bereikt hebben.' Droom echter niet dat Zij hun Verzaking bereikten toen Zij, staande op de drempel van Nirvana, het snikken van de wereld in doodsnood hoorden, en teruggingen om te helpen. Het was niet op dat moment dat de ware, de grote, verzaking bereikt werd. Zij bereikten deze keer op keer in de honderden levens die achten Hen liggen; Zij bereikten dit door de voortdurende beoefening van de kleine verzakingen van het leven, door voortdurend medelijden, door dagelijkse opofferingen in het gewone menselijk leven. Zij bereikten dit niet in het laatste uur toen zij op de drempel van Nirvana stonden, maar in de loop van levens van opoffering; totdat, tenslotte, de Wet van Opoffering zozeer de wet van Hun wezen werd, dat Zij niets konden doen op het laatste moment, toen de keuze aan hen was, behalve in het logboek van het universum de ontelbare verzakingen van het verleden registreren.

U en ik, mijn broeders, kunnen vandaag, als wij dat willen, een begin maken met de Grote Verzaking; en als wij er niet aan beginnen in het dagelijks leven, ieder uur in onze omgang met onze medemens, kunt u ervan verzekerd zijn dat wij dat niet zullen kunnen wanneer wij op de bergtop staan. Door de gewoonte van dagelijkse opoffering, de gewoonte na te denken, de gewoonte altijd te geven en niet te nemen, alleen op die manier gaan we leren datgene

te bereiken wat de uiterlijke wereld de Grote Verzaking noemt. Wij dromen van grote daden van heldendom, wij dromen van machtige beproevingen, wij denken dat het leven van discipelschap bestaat uit enorme bezoeken waarop de discipel zich voorbereidt, waar hij naartoe marcheert met open vizier en dat hij dan door één opperste inspanning, door één dappere worsteling, zijn overwinningskroon verwerft.

Broeders, zo is het niet. Het leven van de discipel is één lange reeks kleine verzakingen, één lange reeks dagelijkse opofferingen, één voortdurend sterven in de tijd opdat het hogere eeuwig zal leven. Het is niet een enkele daad die de wereld frappeert van verbazing die het ware discipelschap maakt, anders waren de held of de martelaar grootser dan de discipel. Het leven van de discipel wordt geleefd in het huishouden, in de stad, op kantoor, op de markt, ja zelfs tussen de gewone levens van mensen. Het ware leven van opoffering is dat wat zichzelf volkomen vergeet, waarin verzaking zo gewoon wordt dat er geen inspanning voor nodig is, dat het iets vanzelfsprekends wordt. Als wij dat leven van opoffering leven, als wij dat leven van verzaking leven, als wij dagelijks, stug volhoudend, onszelf geven voor anderen, vinden wij onszelf op een dag terug op de top van de berg en ontdekken wij dat wij de Grote Verzaking bereikt hebben, zonder zelfs maar te dromen dat er enige andere manier van handelen mogelijk was.

VREDE AAN ALLE WEZENS

Uit: *The Theosophist* van augustus 2008
Vertaling: Anne Myrthe Iken

Overleden TVN leden

Op 20 juni 2015 is overleden mevrouw J.G. de Jongh - Vader uit Leeuwarden. Zij was 85 jaar en lid sinds 1948.

Op 30 juli 2015 is overleden mevrouw A. Boerlage - Jager uit Oostwolde. Zij was 90 jaar en lid sinds 1972.

Op 1 augustus 2015 is overleden mevrouw A. van Kammen uit Leeuwarden. Zij was 69 jaar en lid sinds 2009.

Moge onze liefde en dankbaarheid hen begeleiden op hun verdere zielereis.